

Coloradon opetukset

“Rajattomien mahdollisuuksien maa” on lisännyt uuden lehden kirjajaan historiaansa: Coloradon sota vuonna 1914. Aihe sinänsä tosin ei ole kovin uusi: “näkymätön hallitus” mahtavien kompaniain muodossa polkee jalkojensa alle kaikki sellaiset lait, mitä valti-

ossa on säädetty työläisten eduksi; työläiset turhaan vaadittuaan lakien noudattamista pakottuvat lakkokataistelun kautta antamaan lisää pontta vaatimuksilleen ja rahamiesten käsissä oleva hallitusvalta sanomattomalla julmuudella kukistaa lakkolaisten taistelun. Ei ole

uutta sekään, että näissä olosuhteissa. — "laillisen järjestyksen" asettuessa laittomuuden puolelle — työläiset vihdoin ovat pakotetut puolustamaan itseään asevoimin; tapahtuihan sitä Coloradossa jo kymmenen vuotta sitten ja on tapahtunut muuallakin. Uutta tässä kaikessa on vain se, että kaivoskapitalistit tällä kertaa voittivat itsensäkin julmuuksien harjoittamisessa, mutta siten myös herättivät niin voimakkaan vastarinnan, että pyssyhurtat ja paikallinen militia eivät pystyneet kukistamaan työläisten riviä. Yhdysvaltain hallitus joutui tämän sodan kautta asemaan, joka tavattoman räikeästi osoitti nykyisen yhteiskuntajärjestyksen todellisen tilan ja "laillisen yhteiskunnan" voimattomuuden rajatonta toimintavapautta vaativan kapitalistivallan edessä.

Olemme jo aikaisemmin tässä lehdessä osoittaneet, kuinka Coloradon lakkolaiset joutuivat taistelemaan vaatimusten puolesta, jotka jo aikoja sitten ovat "hyväksytyt" valtion lainlaadinnan kautta. 8-tuntinen työpäivä, kaivosten tarkastus, palkan maksutapa, hiilen painatuksen tarkastus — kaikki nämä asiat, jotka muodostavat lakkotaistelun pääkysymykset, ovat laissa säädettyt. Coloradon valitsijajoukon suuri enemmistö on palkkатыöväkeä. Se on voinut vaikuttaa valitsemiinsa lainlaatijakunnan jäseniin sen verran, että näiden on ollut pakko lainlaatijakunnassa esittää ja tehdä laeiksikin kaivantotyöläisten olojen parantamista tarkoittavia esityksiä. Mutta valtiollinen valta ilman taloudellista voimaa on tehnyt laeista paperilakeja; taloudellisen voiman — kaivantokapitalistien — etu pääsi laiksi laista huolimatta. Kaivantokapitalistit yksinkertaisesti eivät panneet lakeja käytäntöön ja heidän hallitsema hallitusvalta ei pa-

kottanut heitä siihen. Siinä on kaikessa alastomuudessa se tila, joka on vallinnut Coloradossa. Kaivostyöläisten järjestynyt nousu on ensimmäinen huomattavampi yritys käyttää kaivantokapitalisteja vastaan paperilakien tueksi se taloudellinen voima, mikä työläisillä lopultakin on, kunhan ne osaaavat sitä kokonaisuudessaan käyttää hyväkseen.

McKees Rocks, Coeur d'Alene, West Virginia ja itse Coloradokin ovat entisistä ajoista asti säilyttäneet kamalia muistoja kapitalistien pyssyhurtta-armeijain harjoittamista julmuuksista. Vaikea on sanoa, missä enemmän raakuutta on harjoitettu. Työväenluokka on ihmeteltävän kevytmielinen sitä kohdanneisiin vääryyksiin nähden; kamalinkin sorto unohtuu muuttaman vuoden perästä, sukupolven muuttuessa. Viimeisin luokkasorron ilmaus, tuntuu aina räikeimmältä. Niinpä Coloradossa viime aikoina tapahtuneet kamalat verilöylyt, jolloin kapitalistien pyssyhurtat kuularuiskuillaan ampuivat kaivantomiesten varustamattomiin telttakyliin ja lopulta polttivat lakkolaisten asumukset haudaten vaimoja ja lapsia raunioitten alle, tuntuu uskomattoman raa'alle, vaikka se ei olekaan muuta kuin monen samanlaisen tapauksen toisinto. Se sai tällä kertaa erikoista huomiota osakseen senkin kautta, että sellaista tapahtui Coloradossa ilman että hallitus vähääkään osoitti siitä välittävänsä, mutta samalla aikaa se julisti sodan Mexicoa vastaan sen vuoksi, että siellä "loukattiin" muuttaman amerikalaisen sotamiehen n. s. kunniaa.

On usein lausuttu se totuus, että työväenliikkeellä ei ole mitään kaavoihin piintyneitä menettelytapoja, vaan toimivat työläiset luokkataistelussa aina sikäli kuin asema vaatii ja luokkamme etu edellyttää.

Yhtä järjetön kuin on väkivaltainen toiminta yleisenä työväenliikkeen toimintamuotona, silloin kun on mahdollisuutta järjestymiseen ja parlamentariseen toimintaan, — yhtä varmasti väkivaltainen toiminta astuu päiväjärjestyksen silloin kun vallassaolijaluokka asetuu täydellisesti anarkistiselle kannalle, sivuuttaa kaikki lait ja muodot, tekee työläisille mahdottomak-

menettelytapana — ja Coloradosakin oli kaivostyöläisten pakko asevoimin vastata riistäjäluokan julmiin hyökkäyksiin.

Coloradon sodassa voitti kapitalistiluokka itsensä julmuuksissa. Valtiovaroilla palkatut rosvojoukot, jotka saivat esiintyä valtion militian jäseninä, antoivat sellaisia näytteitä, jotka pöyristyttäisivät yleisöä, jos niitä käytettäisiin "lail-

Voima

si rauhallisen järjestymisen ja hirveillä väkivallantöillä pakoittaa työläisiä puolustamaan henkeänsä. Luokkataistelun lakina ei ole koskaan ollut eikä koskaan voi olla tolstoilaisuuden lammasoppi: jos sinua lyödään toiselle korvalle, niin käännä lyöjälle toinen! Venäjällä pysyy aseellinen vallankumous olosuhteitten pakosta vielä kauan hyväksyttävänä ja pakollisena

lisissä sodissa". Kansainväliset lait kieltävät sodan aikana ampumasta aseettomiin kyliin ja asumuksiin, ne kieltävät sodan käynnin lapsia ja naisia vastaan. Mutta kristillismielisen Rockefellerin rahakukkaroa vartioivat verikoirat eivät sellaisista laeista välitä. Ludlowin hirmunäytelmä, jolloin pysyhurtat ensin ampuivat lakkolaisien turvattomaan telttakoloniaan

ja sitten sytyttivät sen tuleen, jolloin kymmeniä naisia ja lapsia haudantui raunioitten alle, herätti kauhua kaikkialla maassa. Mutta se herätti muutakin. Mielenkiinnolla saattoi huomata, kuinka nämä tapaukset vihdoin herättivät eloon muotoihin ja kaavoihin kangistuneettyväenjärjestöt. Kaikkialta ympäri maan alkoi kuulua ei ainoastaan protestihuuotoja, vaan

na kuin Wilsonin hallitus suurella touhulla oli lähdössä kurittamaan Mexican Huertaa siitä, että hän oli loukannut joittenkin Yhdysvaltain sotamiesten kunniaa ja siitä, että hän ei tarjonnut kyllin riittävää turvaa Yhdysvaltain kapitalistien, — etupäässä samojen Rockefellerien — riistohankkeille Mexicossa.

Jo ennen asioitten kärjistymistä huippuunsa sekä Mexicossa että

voimaa vastassa.

unionistit useissa kaupungeissa varustautuivat lähettämään suuria aseistettuja joukkoja ahdistettujen Coloradon veljiensä avuksi. Amerika yhtäkkiä joutui sisällissodan partaalle, — eikä se vielääkään ole siitä selviytynyt Wilsonin "rauhointustoimenpiteistä" huolimatta.

Kohtalon ivaa oli, että tämä sisällissotamme alkoi samana aika-

Coloradossa, saattoi Amerikan yleisö tehdä mieltäkiinnittäviä vertauksia näitten molempien ilmiöitten välillä. Mexicossa ahdistettiin jotakin amerikalaista liikemiestä, — siitä jo lähetti Yhdysvaltain hallitus väkeviä vastalauseitaan. Coloradossa ammuttiin turvattomia lakkolaisia, — siitä ei hallitus välittänyt mitään. Mexicossa ka-

pinalliset vangitsivat salavehkeilystä jonkun englantilaisen kukkaromiehen. — Yhdysvaltain hallitus koveni kapinallisille vaatien miehen irtipääsemistä. Coloradossa vangittiin vastoin kaikkia lakeja vanha urhoollinen työläisnainen, äiti Jones, joka ei koskaan ole tehnyt mitään rikosta, — tämä asia ei liikuttanut Wilsonia, vaikka itse Mexican kapinallisten johtaja sanomattomalla ironialla huomautti

taan ei saanut oppinutta professoriamme liikkumaan paikoiltaan.

Mutta kun asiat kärjistyivät huippuunsa, kun avoin sisällissota uhkasi koko maata, silloin tieteenkin tuli professoripresidentillemme hätä käsiin. Kaivosherrat lähtiesään taisteluun lakkolaisia vastaan olivatkin joutuneet onnettomaan kirnuun. He eivät osanneet aavistaa, että suuri osa heidän työläisiään oli äskettäin Balkanin sodasta

Vangitulta lakkolaisia.

presidentillemme, että hän ensin pitäisi huolta omien kansalaistensa turvattomuudesta itse Yhdysvalloissa ja vasta sitten välittäisi muukalaisista toisessa maassa. Ja loppujen lopuksi oli Wilson valmis panemaan koko sotalaivaston ja armeijan liikkeelle Yhdysvaltain lippujen suojelemiseksi Mexicossa, mutta kaivosherrojen harjoittama häväistys samaa lippua — ja ennen kaikkea oikeuden lippua — koh-

tänne palannutta väkeä, tottunutta sodankäyntiin vielä enemmän kuin Coloradon importeeratut ammattisalamurhaajat. Kaikkialta maasta Coloradon tulossa olevat apujoukot lisäsivät aseman vakavuutta.

Nyt seurasi Coloradon asiassa vaihde, joka kerrassaan suuremmoisella tavalla osoitti, kenen käsissä tämän maan todellinen hallitus on ja missä määrin sen voima

kohoa yläpuolelle kaikkia muita. Wilson, joka ei sanonut haluavansa olla tekemisissä "verellä tahritun" presidentti Huertan kanssa, ja joka lähettäessään persoonallisen edustajansa Lindin Mexicoon neuvottelemaan asemasta, nimenomaan selittämällä ei tunnustavansa Huertaa, ja pienimmänkin tottelemattomuuden sattua ohjasi koko sotavoiman Mexicoa kohtaan,

Coloradossa sen jälkeen tapahtuneille vaiheille on koetettu antaa se leima, että Yhdysvaltain hallitus siellä todellakin haluaa puolueettomasti palauttaa rauhan antautumatta kaivoskapitalistien kätyriksi kaivostyöläisiä vastaan. Sellaisella reklaamalla lähetti Wilson Yhdysvaltain sotaväkeä Coloradoon. Hän käski Coloradon kuvernöörin kutsumaan takaisin militian ja luovuttamaan kaiken jär-

Kansaa "rauhotetaan".

tämä Wilson, Yhdysvaltain presidentti, nöyrästi lähetti lähettilään tämän maan yhden todellisen hallitsijan, Rockefellerin, luo pyytäen sovittelua. Mutta vielä mahtavampi Rockefeller ei suvainnut neuvotella Yhdysvaltain mahtavan hallituksen mahtavimman virkamiehen lähettilään kanssa ja mahtava presidenttimme sai palata pitkällä nenällä kumarrusmatkaltaan. Sellainen on se näkymätön hallitus, joka hallitsee Amerikkaa!

jestyksenpitovallan Yhdysvaltain sotajoukkojen käsiin. Mutta mitä on kaivostyöläisillä tästä kaikesta odotettavissa. Sen osoittavat Coloradon tapahtumain viimeisimmät vaiheet.

Heti Yhdysvaltain sotaväen sinne tultua lakkolaiset lojaalisesti lopettivat sodan omalta puoleltaan toivoen saavansa takeita siitä, että heitä ei enää mielivaltaisesti murhata. Useat kaivostyöläiset luovuttivat aseensa Yhdysvaltain

viranomaisille siinä toivossa, että rauha nyt palautuu ja he saavat heille kuuluvan oikeuden tehdä rauhallista järjestymistyötä. Meistä kuitenkin näyttää, kuin olisi Coloradossa tekeillä katalaa kauppaa työläisten nahasta Yhdysvaltain viranomaisten ja Coloradon kapitalistien kontroleeraaman valtiohallituksen välillä. On huomattava että silloin kun Yhdysvaltain sotaväki saapui Coloradon, olivat valtion paikalliset voimat uupumaisillaan. Lakko oli vienyt kaikki valtion varat pyssyhurttien ylläpitämiseen ja itse militiakin osottautui aivan riittämättömäksi voimaksi kaivostyöläisten yhdistynyttä vastarintaa vastaan. Coloradon kapitalistit vielä enemmän kuin lakkolaiset tarvitsivat aselepoa ja Yhdysvaltain hallitus takasi heille sen.

Coloradosta viimeksi saapuneet tiedot puhuvat selvää kieltä. Coloradon lainlaatijakunta on kuumementapaisella kiireellä aselevon aikana koonnut voimia. Se on laskenut liikkeelle kahden miljoonan bondilainan sekä entisten sotavelkojen maksamiseksi että uusia varustuksia varten. Valtion militiata on vahvistettu ja uudelleen järjestetty. Yhdysvaltain hallitus alkaakin jo avoimesti myöntää, että

sotaväki lähetettiin Coloradon vaan sen vuoksi, että paikalliset herrat eivät pystyneet kukistamaan lakkolaisten vastarintaa. Nyt jo Yhdysvaltain hallitus kovenee, että Coloradon on taas "tultava toimeen" omilla voimilla ja että Yhdysvaltain sotaväki viedään piakkoin pois valtiosta.

Selvä on että Coloradon sodan historian viimeisiä lehtiä ei vielä ole kirjoitettu. Voimistuneena ja hyvin varustautuneena tulee Rockefellerin verikoirajoukko uudelleen hyökkäämään lakkolaisten kimppeeseen niin pian kun se jälleen saa ohjaket omiin käsiinsä. Jo on alettu "oikeuslaitoksien" kautta ahdistamaan lakkotaisteluun osaaottaneita työläisiä samalla kun veritöitä suorittaneet pyssyhurtat summittain vapautetaan edesvastuusta, sikäli kun ne ollenkaan viedäänkään oikeuslaitoksien eteen.

Wilsonin "väliintulo" Coloradon sodassa selvästi paljastuu vain häikäilemättömäksi tempuksi kapitalistien eduksi. Mutta se ei petä työläisiä. Hiilenkaivajain järjestö ja muutkin Amerikan työläiset eivät ole odottaneetkaan Wilsonilta muuta. He turvautuvat vain omiin voimiinsa. He eivät jätä tätä lakkoa Wilsonin varaan.

